

Ενημερωτικό σημείωμα για όσα ακολούθησαν στη Λέσβο μετά τη συμφωνία της 18ης Μαρτίου μεταξύ Ε.Ε-Τουρκίας

Μετά τη συμφωνία της 18^{ης} Μαρτίου μεταξύ Ε.Ε. και Τουρκίας, ένα νέο σκηνικό φάνηκε να διαμορφώνεται στη Λέσβο για ακόμα μία φορά. Οι περιπολίες των νατοϊκών, ευρωπαϊκών και τουρκικών σκαφών εντατικοποιήθηκαν ελαχιστοποιώντας τις βάρκες με μετανάστες-ριες που καταφέρναν να περάσουν τα ελληνικά υδάτινα σύνορα, ενώ ένα νέο εσωτερικό «σύνορο» δημιουργήθηκε στο λιμάνι της Μυτιλήνης. Όσοι πρόλαβαν να περάσουν πριν τη συγκεκριμένη ημερομηνία προωθήθηκαν στην ηπειρώτικη Ελλάδα για να καταλήξουν στα διάφορα «κέντρα φιλοξενίας» και η Λέσβος μετατράπηκε, μαζί με τα υπόλοιπα 4 νησιά που προέβλεπε η συμφωνία, σε μία ιδιότυπη φυλακή για όσους-ες συνεχίζουν να φτάνουν από τις 20 Μαρτίου και μετά, ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής της.

Η νέα συνθήκη Ε.Ε - Τουρκίας

Σύμφωνα με τις διατάξεις της νέας συνθήκης για όσους-ες μετανάστες-ριες καταφέρουν να περάσουν στην Ευρώπη, προβλέπεται ο εγκλεισμός τους στα 5 επονομαζόμενα hot spots σε Λέσβο, Χίο, Σάμο, Κω και Λέρο, μέχρι την εξέταση του αιτήματος ασύλου τους. Η κράτησή τους σε αυτά περιλαμβάνει την καταγραφή και ταυτοποίησή τους από τις ελληνικές αρχές και τον Frontex, και την καταγραφή του αιτήματος ασύλου για όσους-ες το επιθυμούν. Όσοι-ες αρνηθούν την κατάθεση ασύλου οδηγούνται άμεσα προς απέλαση στην τελευταία χώρα-σταθμό του ταξιδιού τους, εν προκειμένω την Τουρκία. Βρίσκονται έτσι εκβιαζόμενοι-ες, υπό την απειλή απέλασης, να καταθέτουν αίτημα ασύλου στην Ελλάδα ανεξαρτήτως της χώρας του πραγματικού τους προορισμού. Για όσους-ες υπάρξει απόρριψη του αιτήματος, δικαιούνται την κατάθεση έφεσης στις δευτεροβάθμιες επιτροπές μετά την οποία είτε τους χορηγείται άσυλο, με μία μικρή πιθανότητα «μετεγκατάστασης» σε κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα μέσω του ανάλογου προγράμματος που εκπονείται, είτε οδηγούνται προς απέλαση (επανεισδοχή) στην Τουρκία. Ένα παράθυρο παραμένει ανοιχτό προς απέλαση ακόμα και για αυτούς που ενώ, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές συνθήκες, συγκεντρώνουν τα κριτήρια χορήγησης ασύλου στην Ευρώπη αλλά μπορεί να κριθεί από τις επιτροπές ως ασφαλής η επιστροφή τους στην Τουρκία. Αυτοί-ες εντάσσονται μάλιστα σε ένα κανιβαλιστικό αλισβερίσι μεταξύ Τουρκίας και Ε.Ε. αφού προβλέπεται η μετεγκατάσταση από την Τουρκία στην Ευρώπη Σύριων μεταναστών σε αναλογία 1:1 για όσους επαναπροωθούνται σε αυτήν. Σύγχυση ωστόσο επικρατεί, γύρω από την εφαρμογή της διάταξης αυτής καθώς υπάρχουν επαναλαμβανόμενες αντιφατικές αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων. Για την εφαρμογή της απαιτείται η αναγνώριση της Τουρκίας ως «ασφαλούς τρίτης χώρας» κάτι που έχει απορριφθεί ήδη από μία σειρά δευτεροβάθμιων επιτροπών¹. Ωστόσο νέες αποφάσεις επιτροπών προέβησαν

---

¹ <http://www.thepressproject.gr/article/95095/l-sumfonia-EE-Tourkias-exei-ousiodi-kena-tonizei-i-elliniki-epitropi-prosfugon>

στην εν λόγω αναγνώριση που συνόδευε τις αποφάσεις απέλασης 2 Σύριων μεταναστών².

Οι διατάξεις της νέας συνθήκης μπαίνουν έτσι σε εφαρμογή και οι μετανάστες-ριες που φθάνουν βρίσκονται αντιμέτωποι-ες με το σύστημα διαλογής, παρανομοποίησης και εξαθλίωσης που ετοιμάστηκε για την υποδοχή τους.

Παράλληλα ένα νέο σύστημα συλλήψεων μπήκε σε εφαρμογή για τον κόσμο που επέβαινε σε όσες βάρκες καταφέρναν να περάσουν τα σύνορα, με τις συλλογές τους να γίνονται μεσοπέλαγα από πλοία του Frontex και του Λιμενικού Σώματος, αποτρέποντας έτσι από τη μία την όποια δυνατότητα αποφυγής της σύλληψης και καταγραφής και από την άλλη της επαφής με τις διάφορες εθελοντικές ομάδες ή και ΜΚΟ που παρέμεναν στις παραλίες του νησιού για την υποδοχή τους.

Η εφαρμογή της νέας αυτής συνθήκης έφερε σημαντικές αλλαγές στα νούμερα των αφίξεων που ακολούθησαν, φτάνοντας σχεδόν σε μηδενικά επίπεδα για τους μήνες Απρίλιο και Μάιο. Ωστόσο ένας σημαντικός αριθμός μεταναστών κατάφερε να περάσει και παραμένει εγκλωβισμένος στο νησί. Σύμφωνα με τα στοιχεία που προκύπτουν από τον ιστότοπο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ (UNHCR) μετά την εφαρμογή της συμφωνίας στο νησί της Λέσβου περάσαν μέχρι και τις 16 Ιουνίου 4732 άτομα³.

Μία σημαντική ακόμα πτυχή της εν λόγω συμφωνίας που βρήκε ήδη εφαρμογή στα νησιά του αιγαίου είναι το σύστημα των λεγόμενων «επανεισδοχών». Ένα σύστημα απελάσεων πίσω στην Τουρκία για όσους-ες δεν καταθέσουν αίτημα ασύλου ή αυτό απορριφθεί. Ήδη από το νησί της Λέσβου έχουν πραγματοποιηθεί 6 διαδικασίες απελάσεων. Συνολικά 468 μετανάστες έχουν απελαθεί μετά την έναρξη της συμφωνίας με παραπάνω από τους μισούς να απελαύνονται από τη Λέσβο. Για τις επιχειρήσεις αυτές χρησιμοποιήθηκαν ναυλωμένα καράβια προς τη Σμύρνη και το Δικελί αλλά και μία αεροπορική με πτήση του Frontex προς τα Άδανα Τουρκίας.

Το κέντρο κράτησης (Hot Spot) της Μόριας

Το κέντρο κράτησης της Μόριας, υπό τη νέα του ονομασία ως hot spot, ξανακλείνει τις πύλες του, αποτυπώνοντας τον πραγματικό του χαρακτήρα ως ένα σύγχρονο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Οι προετοιμασίες για αυτή τη μετάβαση ξεκίνησαν καιρό πριν, με τη σταδιακή συντήρηση και επισκευή όλων των περιφράξεων που είχαν καταστραφεί το προηγούμενο διάστημα. Νέοι ψηλότεροι φράχτες στήθηκαν περιμετρικά και τα πολυεθνικά σώματα ασφαλείας πήραν τις θέσεις τους μέσα και έξω από το κέντρο. Είναι απαραίτητο να σημειωθεί, ότι η λειτουργία του κέντρου κράτησης της Μόριας, ως Κέντρο Υποδοχής αλλά και ως Προαναχωρησιακό

² <http://www.efsyn.gr/arthro/ekklisi-gia-mi-apelasi-dyo-syron-prosfygon>

³ <http://data.unhcr.org/mediterranean/country.php?id=83>

ταυτόχρονα, έχει την προέλευσή του και στον αρχικό σχεδιασμό του 2013, όταν προβλεπόταν να λειτουργήσει με αυτόν ακριβώς τον τρόπο.

Το κέντρο κράτησης της Μόριας μετά και τις επεκτάσεις που πραγματοποιήθηκαν υπολογίζεται να έχει χωρητικότητα στέγασης περίπου 2000 ατόμων. Έτσι, με βάση ότι στο νησί κατέφθασαν πολλά περισσότερα άτομα, τα οποία έπρεπε να κρατηθούν στο κέντρο αυτό, σύντομα άρχισε να επικρατεί το αδιαχώρητο δημιουργώντας πρακτικά προβλήματα στην εφαρμογή του εγκλεισμού όσων μεταναστών-ριών κατέφθασαν. Ως πρώτη λύση εφαρμόστηκε η μετακίνηση περί των 1000 ατόμων που τους αναγνωρίστηκε κάποιο καθεστώς ευαλωτότητας (π.χ. ανάπηροι, τραυματίες, οικογένειες, ασυνόδευτες γυναίκες, κ.λπ) στον δημοτικό καταυλισμό του Καρά Τεπέ. Ένας πρόσθετος διαχωρισμός έτσι ήρθε να προστεθεί στους ήδη υπάρχοντες, δημιουργώντας με τη σειρά του εντάσεις μεταξύ των μεταναστών-ριών στους οποίους και εφαρμόζονταν. Οι «φιλοξενούμενοι» του Καρά Τεπέ, επίσης προσφέρονταν για τα επικοινωνιακά παιχνίδια των αρχών όποτε παρουσιαζόταν τέτοια ανάγκη, αφού αποτελούν το δείγμα προς επίδειξη στις διάφορες προσωπικότητες που καταφθάνουν στο νησί⁴.

Πολιτικά αρμόδιο για τη λειτουργία του hot spot της Μόριας παραμένει το υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής με το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης να διατηρεί μερικές από τις αρμοδιότητες που του είχαν παραχωρηθεί το προηγούμενο διάστημα, από την επίβλεψη κατασκευαστικών έργων μέχρι τη σύναψη των συμβάσεων σίτισης και καθαριότητας. Αρκετές όμως αποφάσεις, για τον τρόπο λειτουργίας του, λαμβάνονταν τυπικώς και ατύπως από τη UNHCR. Η μετάβαση του όμως σε κέντρο κλειστού τύπου προσέθεσε νέες απαιτήσεις ελέγχου και επιτήρησης οι οποίες και πέρασαν στην ελληνική αστυνομία αλλά και τα διεθνή ευρωπαϊκά σώματα ασφαλείας που έχουν καταφθάσει στο νησί. Νέα συνθήκη όμως για τα κέντρα κράτησης αποτελεί και η χρήση ιδιωτικών εταιριών ασφάλειας στο εσωτερικό των κέντρων. Σύμφωνα με δημοσιεύματα, η πρόσληψη τους έχει γίνει από την EASO (Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ασύλου) και αφορά την προστασία των εργαζομένων της (!). Είναι η ίδια υπηρεσία που προσπάθησε να απαγορέψει την πρόσβαση δικηγόρων στο κέντρο της Μόριας που βρίσκονταν εκεί για την ενημέρωση πελατών τους σε σχέση με τις εξεταζόμενες υποθέσεις τους⁵. Να σημειωθεί ότι η πρώτη φορά που είχε διαφανεί η πρόθεση για τη χρήση τέτοιων εταιριών, ήταν το 2014 επί υπουργίας Ν.Δένδια, όταν και είχε προκηρυχθεί διαγωνισμός για τη φύλαξη 3 κέντρων

⁴ Κατά την επίσκεψη του Πάπα και του Ορθόδοξου Οικουμενικού Πατριάρχη υπήρξε μεταφορά πολλών εξ αυτών στο κέντρο κράτησης της Μόριας για να αποτελέσουν τον κόσμο που θα συναντούσαν οι εν λόγω παπάδες, αποκλείοντας παράλληλα, με την βοήθεια των ΜΚΟ, τους εγκλειστούς του στρατοπέδου σε τμήματα με τα οποία δεν θα ερχόντουσαν σε επαφή.

⁵ <https://www.newsdeeply.com/refugees/op-eds/2016/06/15/new-security-on-greek-islands-reduces-access>

κράτησης (Κόρινθος, Παρανέστι Δράμας, Φυλάκιο Ορεστιάδας) με διαφαινόμενο τότε μειοδότη τη G4S⁶.

Για όσους παραμένουν στο κέντρο της Μόριας οι συνθήκες κράτησης τους είναι εξαθλιωτικές. Πολλοί-ες καλούνται να κοιμηθούν στους προαύλιους χώρους με τις σκηνές camping να έχουν αρχίσει να καλύπτουν πάλι κάθε ανοιχτό χώρο στο κέντρο. Συνεχής καταγγελίες υπάρχουν για την ποιότητα του φαγητού αλλά και για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όσους χρίζουν ανάγκης⁷. Παράλληλα οι αστυνομικές δυνάμεις που επιτηρούν το κέντρο εμφανίζονται πολύ πιο επιθετικές από τη νέα συνθήκη και έπειτα. Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί και η αβεβαιότητα για το τί τους επιφυλάσσει το μέλλον, καθώς όλοι-ες βρίσκονται στην αναμονή της εξέτασης του αιτήματος ασύλου τους, με συνεχείς πληροφορίες να βγαίνουν προς τα έξω για απορριπτικές αποφάσεις και επιχειρήσεις απελάσεων. Οι διαδικασίες εξέτασης των αιτημάτων εμφανίζονται αρκετά χρονοβόρες με αποτέλεσμα πολλοί να είναι αυτοί που έχουν ήδη συμπληρώσει 2,5 μήνες εγκλωβισμένοι στο νησί. Ένα χαρτί που τους παραχωρείται μετά τις 25 μέρες, που τους επιτρέπει την έξοδό τους από το κέντρο αλλά όχι από το νησί, δεν φαίνεται να αποτελεί πραγματική ελάφρυνση στη πίεση που δέχονται. Επιπλέον η συνεχιζόμενη κράτησή τους σε ένα καθεστώς ημιπαρανομίας, έχει δημιουργήσει ένα ψυχολογικό αλλά και οικονομικά ασφυκτικό περιβάλλον, οδηγώντας πολλούς σε κινήσεις απελπισίας.

Ειδική αναφορά πρέπει να γίνει και στις συνθήκες κράτησης των ασυνόδευτων ανηλίκων. Λόγω και της έλλειψης διαθέσιμων θέσεων στους υπάρχοντες εξωτερικούς ξενώνες οι ρυθμοί απελευθέρωσής τους είναι τρομερά αργοί. Ως αποτέλεσμα αυτού, πολλοί είναι αυτοί που ανά περιόδους βρίσκονται φυλακισμένοι για διάστημα μεγαλύτερο και από 2 μήνες καθώς βρίσκονται σε ένα ειδικό καθεστώς κράτησης που δεν επιτρέπει την άδεια εξόδου τους μετά την πάροδο των 25 ημερών, όπως στους υπόλοιπους. Στο κέντρο πλέον λειτουργεί μία πτέρυγα χωρητικότητας 156 ατόμων όμως λόγω του σημαντικού αριθμού αφίξεων είναι σχεδόν συνεχώς υπερπλήρης. Για μεγάλο διάστημα λειτούργησε ατύπως και παραβιάζοντας όλες τις ρυθμίσεις προστασίας των ανηλίκων και μία πτέρυγα φάντασμα. Η πτέρυγα αυτή βρισκόταν σε άλλο σημείο του κέντρου κράτησης και κρατούνταν φυλακισμένοι οι ανήλικοι που έφθαναν μέχρι να δημιουργηθεί χώρος στην επίσημη πτέρυγα. Μάλιστα στην πτέρυγα-φάντασμα δεν επιτρεπόταν ούτε η προσέγγισή της από τα μέλη των διαφόρων ΜΚΟ που έχουν αναλάβει το έργο τη ψυχοκοινωνικής υποστήριξης των ανηλίκων στο κέντρο. Μετά και από μία δυναμική διαμαρτυρία που ξεκίνησε από την πτέρυγα των ασυνόδευτων ανηλίκων και εξαπλώθηκε και στους υπόλοιπους χώρους του κέντρου, περί τους 20 ανήλικους απομακρύνθηκαν σε ξενώνα της ΜΚΟ 'Ηλιαχτίδα' και λίγοι παραπάνω από 70 στον καταυλισμό των Γιατρών Χωρίς Σύνορα στο χωριό του Μανταμάδου. Η μεταφορά αυτή δεν έγινε τυχαία, αφού τα περισσότερα παιδιά που

---

⁶ Η βρετανική G4S αποτελεί τη μεγαλύτερη εταιρία ιδιωτικής ασφάλειας στον κόσμο, και φημίζεται για το ρόλο της στην προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των φυλακών στα πρότυπα ΗΠΑ και Βρετανίας. Διατηρεί ένα μεγάλο αριθμό από ιδιωτικές φυλακές και κέντρα κράτησης μεταναστών ανά τον κόσμο, ενώ στην Ελλάδα έχει αναλάβει επίσης το πρόγραμμα ηλεκτρονικής σήμανσης και επιτήρησης φυλακισμένων (βραχιολάκι).

⁷ <http://www.actionaid.gr/enhmerwsou/nea/moria-may-2016/>

μετακινήθηκαν, είχαν υποδειχθεί ως τα «ταραχοποιά στοιχεία», που χαλάνε τη «γαλήνη» της πτέρυγας των ασυνόδευτων ανηλίκων. Μετά και από τα γεγονότα αυτά και την αποσυμφόρηση της επίσημης πτέρυγας με τις μετακινήσεις που λάβανε μέρος, δεν υπάρχει νεότερη αναφορά για τη λειτουργία της πτέρυγας-φάντασμα.

Εξεγέρσεις - Συγκρούσεις

Οι συνθήκες αυτές δημιουργούν ένα εκρηκτικό κλίμα το οποίο συχνά εκφράζεται σε διαμαρτυρίες αλλά ακόμα συχνότερα σε συγκρούσεις μεταξύ των ίδιων των μεταναστών. Διάφορες διαμαρτυρίες έχουν λάβει μέρος στο κέντρο κράτησης της Μόριας, αλλά τελευταία και στο λιμάνι της Μυτιλήνης, με κύριο αίτημα την απελευθέρωσή τους και την ελεύθερη αναχώρησή τους από το νησί. Κατά κύριο λόγο ο χαρακτήρας που έχουν οι διαμαρτυρίες αυτές είναι φιλειρηνικός, με τους περισσότερους μετανάστες να είναι έτοιμοι να δεχθούν την όποια υπόσχεση δοθεί από κάποιον «αρμόδιο». Ωστόσο δεν έλειψαν και οι εντονότερες διαμαρτυρίες που οδήγησαν και σε συγκρούσεις με τις μονάδες καταστολής του κέντρου. Μάλλον σημαντικότερη όλων, υπήρξε η εξέγερση στα τέλη Απριλίου που ξεκίνησε από την πτέρυγα ανηλίκων και εξαπλώθηκε σε όλο το κέντρο. Οι φωτιές, οι πέτρες και οι φωνές των εξεγερμένων βρέθηκαν αντιμέτωπες αρχικά με τη βία και τα δακρυγόνα των αστυνομικών δυνάμεων και στη συνέχεια με τη διαμεσολαβητική διάθεση των ΜΚΟ⁸.

Όλο και συχνότερες είναι όμως οι συγκρούσεις μεταξύ των ίδιων των μεταναστών που κρατούνται στο κέντρο. Μέσα από την κατάσταση εξαθλίωσης και απελπισίας στην οποία έχουν οδηγηθεί, κανιβαλιστικές συμπεριφορές αναδύονται συνεχώς. Συχνά χωρισμένοι με βάση φυλετικά και εθνοτικά χαρακτηριστικά, μικροκαυγάδες καταλήγουν σε γενικευμένες συρράξεις με σοβαρούς τραυματισμούς και τρομοκράτηση των πιο αδύναμων. Πολλοί-ες είναι αυτοί-ες, που εκμεταλλεύομενοι-ες

---

⁸ Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την εξέγερση της 26^{ης} Απριλίουδες εδώ:

τη δυνατότητα εξόδου που τους χορηγεί το χαρτί των 25 ημερών, έχουν καταλήξει να κοιμούνται στα χωράφια γύρω από το κέντρο υπό το φόβο των συγκρούσεων. Οι αστυνομικές δυνάμεις, συχνά απλοί παρατηρητές των γεγονότων αυτών, έχουν φτάσει στο σημείο μέχρι και να εξαγοράζουν τη δική τους προστασία με αντάλλαγμα ψεύτικες υποσχέσεις περί ειδικής μεταχείρισης.

ΜΚΟ και άλλες δομές

Η συνθήκη του κλειστού κέντρου κράτησης δημιούργησε και νέα δεδομένα για τη δράση των διαφόρων ΜΚΟ ή εθελοντών. Η πρόσβαση στο εσωτερικό του κέντρου έγινε πολύ αυστηρή με λίγες επιλεγμένες ΜΚΟ να διατηρούν αυτή τη δυνατότητα ενώ υπήρξαν και άλλες που θεωρήσαν την εικόνα των έγκλειστων μεταναστών-ριών ως ασύμβατη με την εικόνα τους και αποφάσισαν την ολική ή μερική αποχώρησή τους. Επίσης η μετάβαση στο ολοκληρωτικό μοντέλο ελέγχου των μεταναστών-ριών που κατέφθαναν από τη στιγμή της άφιξής τους μέχρι και την κράτησή τους στα κέντρα, άφησε αρκετές χωρίς αντικείμενο οδηγώντας τις επίσης στην αποχώρησή τους από το νησί.

Στο νησί έχουν παραμείνει ωστόσο οι μεγαλύτερες από τις ΜΚΟ, είτε γιατί εκπληρώνουν συμβόλαια έργων που είχαν συνάψει ή γιατί έχουν την οικονομική δυνατότητα να διατηρήσουν το κόστος τους εν αναμονή των εξελίξεων. Έτσι η επιθυμία των αρχών να ξεφορτωθούν τους μικρούς παίχτες αλλά και όσους-ες δεν συνάδουν με το πολιτικό σχεδιασμό εφαρμογής των αντιμεταναστευτικών τους πολιτικών βρήκε εφαρμογή. Κάτι ανάλογο συνέβη και τις δομές που είχαν στηθεί. Μετά την εκκένωση της δομής του No Border Kitchen στα Τσαμάκια Μυτιλήνης⁹, αλλά και την οικειοθελή αποχώρηση της δομής του Πλάτανου από τη Συκαμιά Λέσβου, στο νησί παραμένουν οι καταυλισμοί της International Rescue Committee (IRC) 'Απάνεμο', στην περιοχή της Εφταλούς, των Γιατρών Χωρίς Σύνορα (ΓΧΣ) στο Μανταμάδο και των πρώην Κατασκηνώσεων του ΠΙΚΠΑ στη Μυτιλήνη. Το 'ΠΙΚΠΑ' εξακολουθεί και φιλοξενεί ευάλωτες ομάδες ενώ οι κατασκηνώσεις των ΓΧΣ μετατράπηκαν σε ξενώνα φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων, με τη συνεργασία της ΜΚΟ Praksis μετά και την εξέγερση του Απριλίου. Το Απάνεμο παραμένει ανενεργό, όμως το προηγούμενο διάστημα υπήρξαν κινήσεις από την οργάνωση ζητώντας από τις αρχές και τους τοπικούς φορείς να μετατραπεί και αυτό σε χώρο «φιλοξενίας» ευάλωτων ομάδων, παίρνοντας δανεικούς (!) μετανάστες από το κέντρο της Μόριας¹⁰. Δεν δίστασαν μάλιστα να απειλήσουν με κλείσιμο του χώρου με ότι αυτό συνεπάγεται για την οικονομική εμπλοκή της οργάνωσης στην τοπική οικονομία.

⁹ <http://musaferrat.espivblogs.net/>

¹⁰ <http://www.lesvosnews.net/articles/news-categories/politiki/epistoloi-k-astyrakaki-stin-irc-diafonei-sto-monimo-kataylismo>

Τοπική Κοινωνία

Οι αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας είναι μάλλον συντηρητικότερες σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο. Το κλίμα που καλλιεργείται είναι αρκετά αρνητικό εστιάζοντας από τη μία στην επιρροή που είχαν οι περσινές εικόνες στο τουριστικό προϊόν του νησιού και από την άλλη σε προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί από μικροκλοπές που πραγματοποιούνται από μετανάστες που έχουν εγκλωβιστεί στο νησί.

Η περιοχή του Μολύβου (δημοφιλής τουριστικός προορισμός του νησιού) παρουσιάζει σημαντική μείωση στις αφίξεις τουριστών, κάτι που δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεξάρτητο από τα γεγονότα του περασμένου καλοκαιριού. Οι ρατσιστικές ανακοινώσεις του τοπικού φορέα τουρισμού ήρθαν να συνδράμουν με τη σειρά τους στην απομόνωση της περιοχής, κάτι που έγινε εμφανέστερο μετά και την αποχώρηση των δεκάδων εθελοντών-αλληλέγγυων που παρέμεναν στην περιοχή το προηγούμενο διάστημα. Η νέα αυτή συνθήκη για το Μόλυβο έχει επηρεάσει και το υπόλοιπο νησί, ένα νησί όμως που παραδοσιακά αδυνατεί να σταθεί στον τουριστικό ανταγωνισμό (σε σύγκριση με άλλα νησιά) μέσα από τις δικές του παθογένειες όπως χρειάστηκε να ομολογήσει και ο πρόεδρος ξενοδόχων Λέσβου¹¹, αλλά και από παράγοντες που δεν σχετίζονται με το μεταναστευτικό (έκρυθμη κατάσταση Τουρκίας, καθυστέρηση αναστολής της αναγκαιότητας βίζας για τους ολιγοήμερους επισκέπτες από την Τουρκία, κ.λπ.). Ωστόσο τα γεγονότα αυτά εύκολα παραμερίζονται από τους διάφορους θιασώτες μισαλλόδοξων θέσεων επηρεάζοντας σημαντικά και τις στάσεις της υπόλοιπης κοινωνίας.

Επιπλέον διάφορα κρούσματα μικροκλοπών που πραγματοποιούνται από μετανάστες έρχονται να προκαλέσουν με τη σειρά τους δυσφορία στα θύματα και την τοπική κοινωνία. Μέσα από τη συνεχιζόμενη κράτησή τους πολλοί είναι οι μετανάστες-ριες που αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης, με τις οικονομίες τους να έχουν εξαντληθεί. Η συνθήκη παρανομοποίησης στην οποία έχουν οδηγηθεί, χωρίς να τους δίνεται η δυνατότητα εξεύρεσης «νόμιμων» πόρων ή συνέχισης του ταξιδιού τους και οι εξαθλιωτικές συνθήκες κράτησης για αρκετούς-ες, έχουν ως αποτέλεσμα στη στροφή τους προς κανιβαλιστικές συμπεριφορές. Κλοπές που γίνονται αδιάκριτα προς άλλους μετανάστες ή και ντόπιους καλλιεργούν με τη σειρά τους μία συνθήκη έντασης που πριμοδοτείται και από σειρά ρατσιστικών δημοσιευμάτων. Ήδη, στο παρακείμενο χωριό της Μόριας, έχουν πραγματοποιηθεί τοπικές συνελεύσεις με τους κατοίκους να στρέφονται πέραν των εθνικών και τοπικών αρχών και κατά των μεταναστών-ριών.

Παράλληλα σημαντικό χώρο για να αναπτυχθούν έχουν βρει και διάφορα κυκλώματα διακίνησης εγγράφων. Η παραμονή στο νησί φαντάζει αδιέξοδη για τους-τις περισσότερους-ες μετανάστες-ριες και η σοβαρή απειλή απέλασης έχει δημιουργήσει τις απαραίτητες συνθήκες που έρχονται να εκμεταλλευτούν τα κυκλώματα αυτά. Μία αγορά εγγράφων έχει έτσι αναπτυχθεί ερχόμενη να προσφέρει παράλληλα, διεξόδους στις τοπικές αστυνομικές και πολιτικές αρχές, αφενός λειτουργεί εκτονωτικά για τους μετανάστες που ελπίζουν σε πλάγιες οδούς για την αναχώρησή τους από το νησί, αφετέρου προσφέρει μείωση του αριθμού των μεταναστών που βρίσκονται υπό την

---

¹¹ <http://www.emprosnet.gr/article/84328-anastatoi-oi-xenodohoi-tis-lesvoy>

επιτήρηση και καταστολή τους. Οι συνθήκες στο νησί έχουν φτάσει όμως σε τέτοιο αδιέξοδο σημείο που το ανταγωνιστικό κίνημα βρίσκεται αντιμέτωπο με διάφορους «χρήσιμους ηλίθιους» της ιστορίας οι οποίοι φτάνουν στο σημείο να προτείνουν τη διακίνηση πλαστών εγγράφων ως λύση, αντί να αντιμετωπίζεται ως ακόμα μία συνθήκη εκμετάλλευσης και αναπαραγωγής της παρανομοποίησης που υφίστανται οι μετανάστες-ριες.

Ενάντια στον κοινωνικό κανιβαλισμό

Ανοιχτά σύνορα για όλους-ες

Για ένα κόσμο ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης

Ιούνιος 2016